

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Kliniczne podstawy fizjoterapii w psychiatrii					
Kod modułu kształcenia:		MK_MF054					
Rodzaj modułu kształcenia:		Obowiązkowy					
Rok studiów	2	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	3	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	1	15				10	
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę					

Autor programu:

dr hab. Krzysztof Małyszczak, dr Jolanta Bielawska

Cele kształcenia:

1. Zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie oceny zaburzeń psychicznych.
2. Zdobycie umiejętności doboru metod oraz przeprowadzenia i nadzoru fizjoterapii w różnych etapach leczenia pacjentów leczonych z powodu zaburzeń psychicznych.
3. Umiejętność kontrolowania wyników i przebiegu fizjoterapii oraz prowadzenie odpowiedniej dokumentacji.
4. Opanowanie wiedzy i umiejętności prowadzenia działań edukacyjnych w zakresie profilaktyki psychiatrycznej.

wymagania wstępne:

Posiada wiedzę z zakresu anatomii, fizjologii, patologii i mechaniki ruchu.

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Zna podstawowe zaburzenia psychiczne, rozumie ich charakterystykę w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapeutycznych w procesie usprawniania pacjentów ze schorzeniami psychiatrycznymi.

EK2: Posiada wiedzę z zakresu elementów psychologii ogólnej, klinicznej i psychoterapii w zastosowaniu do zaburzeń psychicznych. Interpretuje problemy psychologiczne pacjentów w ujęciu klasyfikacji zaburzeń psychicznych.

EK3: Zna specyfikę procesu fizjoterapii w różnych zaburzeniach psychicznych.

Umiejętności:

EK4: Potrafi zaplanować i zrealizować działania fizjoterapeutyczne poprzez dobór odpowiednich form usprawniania w rehabilitacji pacjentów ze schorzeniami psychiatrycznymi.

EF5: Potrafi dostrzegać i rozpoznawać problemy psychologiczne u osób z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz ocenić ich wpływ na przebieg skuteczności usprawniania.

EK6: Rozpoznaje problemy somatyczne pacjenta w kontekście jego problemów psychicznych w zakresie właściwym dla zastosowania metod fizjoterapeutycznych.

Kompetencje społeczne:

EK7: Potrafi współpracować i współdziałać z przedstawicielami innych zawodów w zakresie ochrony zdrowia.

EK8: Stosuje zasady etyczne obowiązujące w Kodeksie Fizjoterapeuty i okazuje zrozumienia dla problemów związanych z niepełnosprawnością i chorobą.

EK9: Przestrzega tajemnicy dotyczącej stanu pacjenta oraz przebiegu fizjoterapii i wszelkich praw pacjenta.

Treści kształcenia

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Zdrowie psychiczne – podstawowe zagadnienia. Pojęcie normy i patologii. Definicja zaburzenia psychicznego. Klasyfikacje zaburzeń psychicznych. Częstość występowania zaburzeń psychicznych w Polsce. Narodowy Program Ochrony Zdrowia Psychicznego.	2
W2	Schizofrenia i inne psychozy. Zaburzenia nastroju. Uzależnienia. Zaburzenia psychiczne związane z nadużywaniem alkoholu. Zaburzenia snu. Zaburzenia nerwicowe i osobowości. Zespoły otępienne. Niepełnosprawność intelektualna.	3
W3	Psychiatria dzieci i młodzieży. Podstawowa charakterystyka leczenia farmakologicznego w psychiatrii. Zachowania wobec choroby. Choroba psychiczna w rodzinie.	2
W4	Zaburzenia motoryczne i dysfunkcje narządu ruchu w organicznych zaburzeniach psychicznych i zaburzeniach psychotycznych ze szczególnym uwzględnieniem schizofrenii.	2
W5	Działania niepożądane leków przeciwpsychotycznych, przeciwdepresyjnych i benzodiazepin. Fizjoterapia u pacjentów leczonych lekami psychotropowymi.	2
W6	Wpływ depresji na proces fizjoterapii. Zastosowanie prostych testów przesiewowych w celu wykrycia obniżonego nastroju. Wpływ regularnej aktywności fizycznej na samopoczucie i objawy depresji. Zasady pracy z pacjentami z obniżonym nastrojem.	2
W7	Rehabilitacja osób chorych psychicznie z uwzględnieniem fizjoterapii.	2

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba
-----	----------------	--------

		godzin
ZP1	Podstawy psychopatologii zaburzeń psychicznych. Podział objawów psychopatologicznych. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych.	2
ZP2	Rodzaje aktywności fizycznej proponowane w profilaktyce i terapii zaburzeń psychicznych. Zasady prowadzenia ćwiczeń grupowych z elementami psychoterapii wśród pacjentów z obniżonym nastrojem.	2
ZP3	Specyfika kompleksowej rehabilitacji chorych na zaburzenia nerwicowe i osobowości. Ćwiczenia zręcznościowo-sprawnościowe, aktywizujące, uspakajające, relaksacyjno-koncentrujące, gry i zabawy ruchowe – jako podstawowe formy wspomagania leczenia chorych psychicznie z uwzględnieniem dysfunkcji ruchowych. Ćwiczenia z choreoterapii, muzykoterapii – jako podstawowe formy wspomagające terapię w wybranych jednostkach chorobowych z uwzględnieniem dysfunkcji ruchowych. Umiejętność zastosowania poznanych ćwiczeń (uwzględniając jednostkę chorobową i towarzyszące jej choroby).	2
ZP4	Specyfika kompleksowej rehabilitacji chorych na zaburzenia psychotyczne. Ćwiczenia zręcznościowo-sprawnościowe, aktywizujące, uspakajające, relaksacyjno-koncentrujące, gry i zabawy ruchowe – jako podstawowe formy wspomagania leczenia chorych psychicznie z uwzględnieniem dysfunkcji ruchowych. Ćwiczenia z choreoterapii, muzykoterapii – jako podstawowe formy wspomagające terapię w wybranych jednostkach chorobowych z uwzględnieniem dysfunkcji ruchowych. Umiejętność zastosowania poznanych ćwiczeń (uwzględniając jednostkę chorobową i towarzyszące jej choroby).	2
ZP5	Specyfika kompleksowej rehabilitacji chorych uzależnionych od substancji psychoaktywnych. Ćwiczenia zręcznościowo-sprawnościowe, aktywizujące, uspakajające, relaksacyjno-koncentrujące, gry i zabawy ruchowe – jako podstawowe formy wspomagania leczenia chorych psychicznie z uwzględnieniem dysfunkcji ruchowych. Ćwiczenia z choreoterapii, muzykoterapii – jako podstawowe formy wspomagające terapię w wybranych jednostkach chorobowych z uwzględnieniem dysfunkcji ruchowych. Umiejętność zastosowania poznanych ćwiczeń (uwzględniając jednostkę chorobową i towarzyszące jej choroby).	2

Metody kształcenia:

1. Wykład informacyjny.
2. Zajęcia praktyczne.
3. Pokaz, praca ze współćwiczącym.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	25
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	5
Przygotowanie się do kolokwium	0
Przygotowanie się do egzaminu	0
Inne	0
Razem	30
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	1
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	0,5

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2, EK3
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednie metody fizjoterapeutyczne w psychiatrii. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednie metody fizjoterapeutyczne w psychiatrii. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednie metody fizjoterapeutyczne w psychiatrii. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu.	EK4, EK5, EK6

3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje metody fizjoterapeutyczne w psychiatrii, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje metody fizjoterapeutyczne w psychiatrii, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, proponowane metody fizjoterapeutyczne w psychiatrii są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, brak samodzielności w wykonaniu czynności fizjoterapeutycznych, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, angażuje się w każde powierzone zadanie, wykazuje wysoki poziom kreatywności. 4,5 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, angażuje się w każde powierzone zadanie. 4,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, angażuje się w powierzone zadania. 3,5 – Prawie zawsze jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, wykazuje zaangażowanie w powierzone zadania. 3,0 – W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, wykazuje zaangażowanie w powierzone zadania. 2,0 – Nie wykazuje zrozumienia dla potrzeb osoby chorej. Nie potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole, nie uwzględnia zasad etycznych fizjoterapii, nie wykazuje zaangażowania w powierzone mu zadania.	EK7, EK8, EK9

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

- kolokwium
- sprawdzian praktyczny
- aktywność podczas zajęć
- obserwacja zachowań

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K_W01	Cel1	W1-7 ZP1-11	Wykład informacyjny.	Kolokwium
EK2	K_W24	Cel1	W1-7 ZP1-11	Wykład informacyjny.	Kolokwium
EK3	K_W33	Cel1 Cel4	W1-7 ZP1-5	Wykład informacyjny.	Kolokwium
EK4	K_U04	Cel3	ZP1-5	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym.	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Kolokwium. Zaliczenie praktyczne na ocenę.
EK5	K_U19	Cel2	ZP1-5	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym.	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie

					praktyczne na ocenę.
EK6	K_U22	Cel2	ZP1-5	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym.	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie praktyczne na ocenę.
EK7	K_K02	Cel2 Cel3	ZP1-5	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym.	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie praktyczne na ocenę.
EK8	K_K04	Cel2 Cel3	W1-5 ZP1-5	Wykład informacyjny. Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym.	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie praktyczne na ocenę.
EK9	K_K05	Cel2 Cel3	ZP1-5	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym.	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie praktyczne na ocenę.

Literatura podstawowa:

1. Bartyzel – Lechforowicz M., Jandziś E. Fizjoterapia w wybranych schorzeniach geriatrycznych. Wyd. KA Kraków–Rzeszów–Zamość 2009.
2. Kwolek A. (red.) Rehabilitacja medyczna. Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2013.
3. Początek M. Podstawy gerontologii i geriatrii. Przewodnik dydaktyczny dla studentów. Piła 2008.
4. Roślawski A. Wybrane zagadnienia z geriatrii. Wydawnictwo AWF Wrocław, 2001.
5. Bilikiewicz A. „Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny” PZWL 2004.
6. Medner J. „Rehabilitacja w psychiatrii” Urban & Partner 2003.
7. Florkowski A. „Fizjoterapia w psychiatrii”, PZWL 2012.
8. Red. nauk. Olszewski J. Fizjoterapia w wybranych dziedzinach medycyny, Wyd. PZWL Warszawa 2011

9. Borowicz A., Jóźwiak A, Kostka J, Fizjoterapia w geriatrici, Wyd. PZWL Warszawa 2010.

Literatura uzupełniająca:

1. Turczyński J, Bilikiewicz A. Depresja u osób w podeszłym wieku. Psychiatria w Praktyce Ogólnolekarskiej 2002; 2(2): 99-107.
2. Kozdroń E. Rekreacja osób starszych. Skrypt AWF Warszawa 2007.
3. Szczepańska J., Kowalska J., Greń G., Woźniewski M. „Stosunek fizjoterapeutów do pacjentów w podeszłym wieku z zaburzeniami mentalnymi i behawioralnymi”. Fizjoterapia Polska 2006; 3(4); 216-221.
4. Namysłowska „Gdy odchudzanie jest chorobą. Anoreksja INTRA Warszawa 2000.

K_W01	Zna fizyczne, chemiczne i biologiczne podstawy nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, a także aktualne kierunki rozwoju teoretycznych podstaw tych nauk.	P7S_WG
K_W24	Posiada wiedzę z zakresu elementów metod psychologii ogólnej, klinicznej i psychoterapii. Definiuje podstawowe reakcje człowieka na chorobę, uraz i niepełnosprawność oraz interpretuje problemy psychologiczne pacjentów.	P7S_WK
K_W33	Zna terminologię i posiada podstawową wiedzę z zakresu nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej w zakresie właściwym dla kierunku fizjoterapia.	P7S_WG
K_U04	Planuje model fizjoterapii w oparciu o zdobytą wiedzę teoretyczną adekwatnie do stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz celów kompleksowej rehabilitacji.	P6S_UO
K_U19	Potrafi dostrzegać i rozpoznawać problemy psychologiczne u osób z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz ocenić ich wpływ na przebieg skuteczności usprawniania.	P7S_UW
K_U22	Rozpoznaje problemy somatyczne i psychologiczne pacjenta w zakresie właściwym dla wykonywania zawodu fizjoterapeuty.	P7S_UK
K_K02	Zna zakres swoich kompetencji zawodowych i posiada świadomość własnych ograniczeń, uznaje konieczność współpracy ze specjalistami innych zawodów i potrafi z nimi współpracować.	P6S_UO P7S_KK
K_K04	Okazuje zrozumienie dla problemów związanych z chorobą i niepełnosprawnością.	P6S_KR
K_K05	Przestrzega praw pacjenta, okazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych, kulturowych, religijnych oraz ma świadomość wpływu sytuacji życiowych pacjentów na ich stany emocjonalne.	P6S_KR